

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ὠραία καὶ πρώτη ἔκδοσις αὕτη τοῦ Ἰσοκράτους εἶναι λίαν σπανία. Ἐπωλήθη δὲ 600 φρ. Ἴδε Brunet. Τόμ. Β'. σ. 254.

(6)—'Ανθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων, ἀρχαίοις συνθεμιμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφοροῖς ὑποθέσεσιν, ἐρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν. Impressum Florentiæ, per Laurentium Francisci de Alopa Venetum. III. idus Augusti. M. CCCC. L. XXXX. III. εἰς 4^{ον} μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶναι λαμπροτάτη, καὶ ἐξεδόθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ Ἰάνου Λασκάρεως τοῦ Ῥυνδακινοῦ. Διάφοροι ὁμῶς λόγιοι τῆς Δύσεως, ἀρχαῖοι τε καὶ νέοι, καὶ μεταξ' αὐτῶν ὁ ὁμογενὴς Δημήτριος Ἀλεξανδρίδης (ἐν τῷ συγγράμματι του Ἑλληνικὸς Καθρέπτης) ἐνόμισαν, ὅτι συντάκτης τῆς Ἀνθολογίας ταύτης εἶναι ὁ Μοναχὸς Πλατυδῆς, ἐν ᾧ εἶναι ὁ ἀρχαῖος ἱστορικὸς καὶ ποιητὴς Ἀγαθίης, ὡς ἀναφέρει ὁ ἐκδότης Λάσκαρις Ῥυνδακινὸς ἐν τῇ ἐφεξῆς προσφωνήσει του πρὸς τὸν Δούκα τῆς Τοσκάνης Πέτρον τῶν Μεδίκων, ἐξηγῶν αὐτῷ τὸ αἴτιον τῆς ῥηθείσης διαφωνίας τῶν λογίων περὶ τοῦ συντάκτου τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης Ἀνθολογίας

. Hoc epigrammatum Ἀνθολογίον ab Agathia concinnatum esse praestantissimo historico et poeta sui temporis, non a Planude, ut nonnullis est temere persuasum. Planudes enim Monachus, ut eos appellant, non magis disposuit quam mutilavit, et, ut ita dicam, castravit hunc librum, detractis lascivioribus epigrammatis, ut ipse gloriatur. Quid tamen inde sit meritum, aliorum sit iudicium. Ego hoc unum scio, non ex solo censu Epigrammatis aut cujuslibet scripti jauri nos posse. Sed antiquorum salem et acumen in similibus admirati, artem quoque et dictionem aut historiam in qualibet materia ducimus expetendam. Si qua vero Planudes his epigrammatis interposuit, ea certe sunt quæ inceptiora libentissime abstulerim.

(7)—Εὐριπίδου Μήδεια, Ἴππόλυτος, Ἀλκηστis καὶ Ἀνδρομάχη. Euripidis Medea, Hippolytus, Alcestis et Andromache, graece. cura Joannis Lascaris. Florentiae. M. CCCC. LXXXVI. per Laurentium de Alopa. εἰς 4^{ον}.

